

ምስክርነት በኢያሱ ይኮና።

እንደምን አደራቹ የአንድ ድምጽ ቤተሰቦች። በሶስት ቀናት ውስጥ ወደ ኮሌጅ ለመግባት ወደ ሎስ አንጀለስ ካሊፎርኒያ በሚያመራ አውሮፕላን እሄዳለሁ። ከመሄዴ በፊት፣ ምስክርነትን ለእናንተ የማካፈል እድል አገኝቻለሁ። ጌታ በህይወቴ እንዴት እንደሰራ እና እኔን እንደሚረዳኝ ለማካፈል ጓጉቻለሁ። ያለፉትን 22 የህይወቴን አመታት ሳሰላሰል ብዙ የማስታወሰው ነገር ነበር። አሁን የማየው የምናመልከው አምላክ ከጎናችን እንደማይለይ ነው። ግን ሌላም ነገር አለ። እሱን ለመተው ብንምክርም አምላክ ፈጽሞ አይተወንም። የተወለድኩት በክርስቲያን ቤት ውስጥ ሁለት አስደናቂ ወላጆች እና ሁለት ወንድሞችና እህቶች ባሉበት ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተወልዶ እንዳደገ ሕፃን የተለመደ የሚመስል ሂወት ነበረኝ። በእያንዳንዱ እሁድ ወደ ቤተ ክርስቲያን እሄድ ነበር፣ ሰንበት ትምህርት ቤት ተከትዬ፣ እና በሳምንቱ ውስጥ በግል የክርስቲያን ትምህርት ቤት እከታተል ነበር። ከእነዚህ ውስጥ አንዳቸውም እንግዳ አይመስሉኝም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያስቀመጠኝ ጥልቅ የእግዚአብሔር ፍቅር በዚያን ጊዜ አልገባኝም ነበር። 3ኛ ክፍል እያለሁ ከግል ትምህርት ቤት ወደ ህዝብ ትምህርት ቤት ተዛወርኩ። ብዙ አዳዲስ ጓደኞችን አፍርቻለሁ። ነገር ግን በእነዚያ ጓደኞቼ በቀላሉ ተጽዕኖ እንዲያደርገኝ ፈቀድኩ። በ10 ዓመቴ የመርገም ልምዴን ጀመርኩ እና የብልግና ሥዕሎችን መመልከት ጀመርኩ። በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያኑ በየእሁዱ እሄድበት የነበረው የዘፈቀደ ሕንፃ ይመስል ነበር። ስለ እምነቴ ብዙም ግድ አልነበረኝም። ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር ብዙ ባላሰብኩበት ጊዜም እርሱ በየጊዜው ያሳድደኝ ነበር። ከአምላክ ርቂ በተሰማኝ ጊዜ እንኳ፣ አሁን እሱ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር እንደነበረ አውቃለሁ

ኤፌሶን 1: 11 እንዲህ ይላል።

11 ከክርስቶስ ጋር ስለ ተባበርን ከእግዚአብሔር ርስትን አግኝተናል።

እርሱ አስቀድሞ መርጠናልና፣ ሁሉንም ነገር እንደ እቅዱ እንዲሠራ ያደርጋል።

በእግዚአብሔር የተመረጥን መሆናችን በጣም ታላቅ ነው። አምላክ ሕይወቴን ባቀናበረበት መንገድ ዓላማ እንዳለው እንዳስተውል ረድቶኛል። በህይወቴ ውስጥ ካሉት ከባድ ችግሮች አንዱ ከጥላቻ ጋር ያለኝ ውጊያ ነው። በተለይ ለታላቅ ወንድሜ ኢዮስያስ ጥላቻ። በግንቦት 2014 አንድ ቀን አስታውሳለሁ። ከመካከለኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ወደ ቤት መጣሁ፣ እና ወንድሜ አደንዛኸ ስዕ በመጠቀሙ ችግር እንዳለበት ተረዳሁ። ከዚያን ቀን ጀምሮ በቤቴ ውስጥ ብዙ ጠብ ሆነ። የማያቋርጥ ጭቅጭቅ እና ከፍተኛ ጩኸቶች ነበሩ፣ እና ወንድሜ ብዙውን ጊዜ ከቤት እንዲወጣ ይደረግ ነበር። ገና የ14 ዓመት ልጅ ነበርኩ፣ ስለዚህ በእነዚህ ንግግሮች ውስጥ ለመሆን በቂ ብስለት አልነበረኝም። የሆነ ነገር ለማለት ከምክርኩ ውጣ ብለውኝ ነበር። ወላጆቼ ከወንድሜ ጋር ብቻቸውን መነጋገር እንደሚያስፈልጋቸው አውቃለሁ፣ ነገር ግን ውድቅ እንዳደረገ ሆኖ ተሰማኝ። ስሜቴን መቆጣጠር አልቻልኩም እና በጣም ብቸኝነት ተሰማኝ። ብዙ ጊዜ ራሴን ከቤተሰቤ እና ከጓደኞቼ አግልያለሁ። ውስጤ ብዙ ንዴት ነበረብኝ፣ በወንድሜ ላይ ስለፈሰሰሁ። እርስ በርሳችን ጎጂ እና ከፉ ነገሮችን ተናገርን። በመጨረሻ እኔና ወንድሜ ለሁለት ዓመታት ያህል ሁሉንም ግንኙነቶች አቆምን። በእነዚህ ሁለት አመታት ውስጥ የእኔ ጥላቻ አልጠፋም እንዲያውም አልቀረም። ይልቁንም ጥላቻዬ ተስፋፍቷል፣ እና ከብዙ ሰዎች ጋር ያለኝን ግንኙነት ካዛው። ለሌሎች ሰዎች አዘኔታ አልነበረኝም። ከፉ ነገር ነግራቸው ነበር እና በጣም ብጎዳቸውም ስሜታቸው ምንም ግድ አልነበረኝም።

በመጨረሻ፣ በልቤ ውስጥ ላለው ጥላቻ ጌታ ዓይኖቼን ከፈተላቸው። የልቤን አስቀያሚነት ስመለከት ራሴን መጥላት ጀመርኩ። በዛ ቅጽበት ከድርጊቱ ንስህ ገባሁ ብል ደስ ይለኛል ግን አላደረግኩም። ባዶነቴን ለመሙላት፣ ከአምላክ ራቅኩና ወደ ቫፒንግ፣ ማሪዋና ማጨስ እና ራሴን ወደመጉዳት ሮጥኩ። ወደ ጌታ ልሄድ ርኩስ እና ብቁ እንዳልሆንኩ ተሰማኝ፣ ስለዚህ በምትኩ በእርሱ ላይ አመጽሁ። ላይ ላይን ህመሚን ለመቋቋም ጤናማ ያልሆኑ ነገሮችን እጠቀም ነበር። ነገር ግን ትንሽ ጠለቅ ብለህ ካየህ፣ በእውነቱ እንዲህ እያልኩ እንደነበር አውቃለሁ። - “ጌታ ሆይ፣ አልፈልግህም፣ አልፈልግህም። ከሁሉም በላይ ጌታ ሆይ፣ ይህን የልቤን ጉድጓድ ለመሙላት ፍቅርህ በቂ እንደሆነ አላምንም። የአእምሮ ጤንነቴ እየተባባሰ ስለመጣ ወደ ህክምና መሄድ ጀመርኩ እና ስለ አእምሮዬ ብዙ ተማርኩ። ስሜቴን እንዴት ማስኬድ፣ ሌሎችን እንዴት ማክበር እና መንከባከብ እንዳለብኝ እና ድክመቶቼን እንዴት ማሻሻል እንዳለብኝ ተማርኩ። ያኔ ችግሮቼን ለማስተካከል ሁሉም መሳሪያዎች እንዳሉኝ አሰብኩ። ብዙ ጊዜ እንዲህ ብዬ አሰብ ነበር፣ “የራሴን ህይወት እና አእምሮ እንዴት ማስተዳደር እንደምችል አውቃለሁ፣ ታዲያ ለምንድነው እግዚአብሔር በየቀኑ ብርታት እንዲሰጠኝ እጸልያለሁ? እኔ የራሴ ጥንካሬ መሆን እችላለሁ” የተማርኩት ነገር ሁሉ የአእምሮ ጤና ችግሮቼን ለመከላከል ታስቦ ነበር። ራሴን መከላከል ካስፈለገኝ ይህ ማለት ከአንድ ነገር ጋር ጦርነት ውስጥ ነበርኩ ማለት ነው አይደለም? በሌላ አነጋገር ትልቁ ችግራዎ አሁንም እዚያ ነበር። ያ ትልቅ ችግር የልቤ ቀዳዳ ነበር። በሕክምና ውስጥ የተማርኩት ምንም ነገር ያንን ችግር ሊያስተካክለው አይችልም። በራሴ ሃይል ማድረግ የማልችለው ምንም ነገር በልቤ ውስጥ ያለውን ቀዳዳ ሊሞላው አይችልም። ከራሴ ውጭ እርዳታ እፈልግ ነበር።

ከአንድ ዓመት ገደማ በኋላ በቤተ ክርስቲያናችን “ልጅነት” የሚባል ክፍል መጀመሩን ሰማሁ። ክፍሉ ሰዎች የእግዚአብሔር ልጅ ወይም ሴት ልጅ መሆን ምን ማለት እንደሆነ እንዲረዱ ይረዳቸዋል። በውበት የተሞላ ግንኙነት እና እንዲሁም ስብራት ነው የእግዚአብሔርን ቤተሰብ የመዳን እና የጉዲፈቻ ስጦታን ለማድነቅ ከምን እንደዳንን ማየት አለብን። ይህም ያለፈውን ድርጊቶቼን በአዲስ እይታ እንድንመለከት አስፈልጎኛል። ጌታ በልቤ ውስጥ በቀረው ጉድጓድ ላይ ብርሃን አበራ። በከባድ ልቤ የተነሳ አሁንም ንስህ መግባት እና ይቅርታ መጠየቅ አልቻልኩም። በቂ እንዳልሆንኩ ሲሰማኝ እንደበራቱ አልነበረም። በዚህ ጊዜ ንስሐ አልገባም ምክንያቱም ለእግዚአብሔር በጣም ጥሩ እንደሆንኩ በማሰብ ነው። ያንን በፊት ማካፈል ከብደኛል ነገር ግን የልቤ እውነታ ነበር። ኩራቴን ወደ ጎን ትቼ ይቅርታ ከመጠየቅ ይልቅ አምላክ ልተማመንበት የሚገባ መሆኑን እንዲያሳይ ጠየቅኩ። ይህ የጥያቄ እና የጥርጣሬ ጊዜ ከ19 ዓመቴ ጀምሮ እስከዚህ አመት መጀመሪያ ድረስ በ22 ዓመቴ ድረስ ቆይቷል። በጣም የረዱኝን አንዳንድ ጥቅሶች ከዕብራውያን 2፡ 14-18 ማንበብ እፈልጋለሁ።

- 14 የእግዚአብሔር ልጆች ከሥጋና ከደም የተፈጠሩ ሰዎች ስለሆኑ ወልድ ደግሞ ሥጋና ደም ሆነ።
ስው ሆኖ መሞት የሚችለው በመሞት ብቻ ነውና የሞት ሥልጣን ያለውን የዲያብሎስን ኃይል መስበር የሚችለው።
- 15 በዚህ መንገድ ብቻ በሕይወታቸው የኖሩትን ለሞት ፍርሃት ባረያዎች ሆነው ነፃ ማውጣት የሚችለው።
- 16 ወልድ መላእክትን ሊረዳ እንዳልመጣ እናውቃለን። የአብርሃምን ዘር ሊረዳ መጣ።
- 17 ስለዚህም እርሱ በእግዚአብሔር ፊት መሐሪና ታማኝ ሊቀ ካህናት ይሆንልን ዘንድ በነገር ሁሉ እንደ እኛ ወንድሞቼና እኅቶቼ ሊደረግ ግድ ሆነ።
ከዚያም የሕዝቡን ኃጢአት የሚያስወግድ መሥዋዕት ማቅረብ ይችላል።
- 18 እርሱ ራሱ መከራንና ፈተናን ያለፈ በመሆኑ፣ እኛ ስንፈተን ሊረዳን ይችላል።

የ17 ዓመት ልጅ ሳለሁ ንስሐ መግባት ባልፈለኩበት ወቅት፣ እነዚህን ጥቅሶች ለራሴ ብሰጥ እመኛለሁ ። መሐሪ ሊቀ ካህናት ይሆንልን ዘንድ ክርስቶስ እንደ እኛ መፈጠር አስፈላጊ መሆኑን ማንበብ ኃይለኛ ነው። ክርስቶስ በእኔ ምትክ ፍጹም ሕይወት ስለኖረ ራሴን መንጻት እንደማያስፈልገኝ አሁን አይቻለሁ። እግዚአብሔርን እርዳታ መጠየቅ እንዳለብኝ አሰብኩ፣ ነገር ግን እጁ ቀድሞውንም ዘርግቶ ያዘኝ። ህይወቴን

መለስ ብዬ ሳስበው አንድ አስደናቂ ነገር አያለሁ። ጥላቻዬ፣ ትዕቢቴ፣ ግትርነቴ እና ልቤ ቢደነዝዝም፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለኝ ወዳጅነት ግን ሳይበላሽ ቀርቷል። ዛሬ በጣም ጠንካራ ግንኙነቶቼ ነበሩ እና ይቀጥላሉ። ጌታን በተቃወምኩበት ጊዜ እንኳን፣ እነዚያ ግንኙነቶች ጠንካራ እና ጠንካራ ነበሩ። በሌላ አነጋገር ከጌታ ርቁ ለመሸሽ ስሞክር በክርስቲያን ጓደኞቼ በኩል እጁን ያዘኝ። ከነሱ ጋር ስለጥያቄዎቼ እና ትግሌ ስናገር ከጌታ ምን ያህል እንደራቅኩ ተገነዘብኩ። ለራሴ የፈጠርኩት ህይወት እንዴት እራሱን እንደማይችል እና እራሱን የሚያጠፋ እንደሆነ አይቻለሁ። ጌታ በቸርነቴ የድንጋይ ልቤን ሰበረ እና የሰጋ ልብ ሰጠኝ። እሱን ለማወቅ የሚረብ ልብ ሰጠኝ። በሕይወቴ ለ22 ዓመታት በየሳምንቱ ማለት ይቻላል ቤተ ክርስቲያን እሄድ ነበር። አሁን ግን ጌታ ወደ እርሱ ለሚሮጡ ሰዎች ያለውን ፍቅር የተረዳሁት እና የምደሰትበት አሁን ነው። አሁንም በትዕቢት፣ በግትርነት እና በስሜታዊነት እጦት እታገላለሁ። አንዳንድ ጊዜ ከበሬቱ የበለጠ ፈታኝ ይመስላል። የዛሬው ልዩነቱ በዚህ ህይወት ውስጥ ከሚገጥሙን ፈተናዎች ሁሉ እግዚአብሔር እንደሚበልጥ አውቃለሁ።

በመጨረሻ፣ በአንድ ድምፅ ኅብረት ላይ የምትገኙ ሁሉ አስደናቂ የቤተ ክርስቲያን ቤተሰብ ስለሆናችሁ አመሰግናለሁ ማለት እፈልጋለሁ። አንዳችን ለአንዳችን ያለንን ፍቅር እና መተሳሰብ ማየት ልቤን ያሞቃል። ይህች ቤተ ክርስቲያን ጌታ ለእኛ ያለውን ፍቅር የሚያስደንቅ ትዝታ ነች። በዚህ ሳምንት በኋላ ወደ ትምህርት ቤት ስሄድ ሁላችሁንም ናፍቃችኋለሁ። ግን በጸሎቴ አስባኛለሁ እና እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በቅርቡ እንደገና እንደምጎበኝ ተስፋ አደርጋለሁ። ምስክራን ስለሰማችሁኝ አመሰግናለሁ። በኃጢአት መሸፈን እና መጠገን በማይቻልበት ጊዜ የተሰበረ ስሜት ሲሰማችሁ ለእናንተ ማበረታቻ እና ለቀናት ማሳሰቢያ እንደሆነ ተስፋ አደርጋለሁ። ጌታ ከኋላችን እየተከተለ እና እየተመለከተን ብቻ እንዳልሆነ አስታውሱ። ወደ እርሱ እንድንመጣና እንድናርፍ እያንዳንዳችንን በስም እየጠራን ነው፤ እርሱ የሚወዳቸው ልጆቹ ነንና።